

راهنمای جامع عکاسی خیابانی

نویسنده : جیمز ماهر (James Maher)

سرشناسه	ماهر، جیمز، Maher, James
عنوان و پدید آور	راهنمای جامع عکاسی خیابانی / جیمز ماهر؛ برگردان حدیث ملکی.
مشخصات نشر	تهران: گراف ابریشم، ۱۳۹۶.
مشخصات ظاهری	۳۹ص. نسخه دیجیتال
موضوع	هنر، عکاسی
شناسه افزودن	ملکی، حدیث، ۱۳۶۳ - مترجم
رده بندی دیویی	۷۷۸ /۳ ع ۱۸۶ م

نشر : گراف ابریشم

Silkgraph.ir

maleki.classes@gmail.com

[@contact4info](https://www.contact4info.com)

راهنمای جامع عکاسی
نویسنده: جیمز ماهر
برگردان: حدیث ملکی
ناشر: گراف ابریشم
نوبت نشر اینترنتی : اول، پاییز ۹۶
قیمت نسخه ی ترجمه پارسی دیجیتال: ۵۰۰۰ تومان (پرداخت پس از مطالعه)
(نسخه ی زبان اصلی توسط ناشر در اختیار عموم قرار داده شده است)

اطلاعات خرید آنلاین و پرداخت در silkgraph.ir
(پرداخت پس از مطالعه در بخش امور مالی [اینجا](#) و یا [اینجا](#))

اگر از خواندن این کتاب لذت می برید آن را به دوستان خود معرفی کنید.

Publisher: Darren Rowse www.digital-photography-school.com facebook.com/digitalps/
© Copyright 2016

فهرست مطالب

۴	عکاسی خیابانی چیست؟
۸	اخلاقیات و غلبه بر ترس
۱۲	قانون و عکاسی خیابانی
۱۵	چند ترفند مهم شروع کار
۱۷	تجهیزات
۱۹	تنظیمات دوربین
۲۳	ترکیب بندی و نور
۲۶	ترفندهای تخصصی
۲۹	معنا و مفهوم در عکاسی خیابانی
۳۱	ویرایش
۳۳	مطالعه‌ی آثار بزرگان عکاسی خیابانی

۱

عکاسی

خیابانی

چیست؟

شاید «عکاسی خیابانی» در لغت کمی سنگین به نظر بیاید و به همین دلیل برخی از عکاسان خیابانی آن را نمی‌پسندند و ترجیح می‌دهند خود را به سادگی «عکاس» خطاب کنند.

اولین تصویری که از یک عکس خیابانی به ذهن می‌آید، شاید تصویر غریبه ای باشد که از خیابان یک شهر مثلاً نیویورک، لندن، یا توکیو عبور می‌کند. اگرچه که شاید بخش زیادی از تصاویر این گونه باشند اما این تنها بخشی از انواع آن است و معنی واقعی عکاسی خیابانی، موضوع آن و چگونگی آن نباید دچار اشتباه در بیان شود.

عکاسی خیابانی، نمایش بی‌آلایش طبیعت و زندگی انسان است. روشی است که در آن محیط اطراف و ارتباط ما را با آن به نمایش می‌گذارد. از بین لحظه‌ها آن را که ما را شیفته‌ی خود می‌کند، انتخاب کرده و با دیگران قسمت می‌کنیم، چیزی شبیه رویاپردازی با یک دوربین.

در عکاسی خیابان حضور افراد الزامی نیست. نیازی نیست که عکس حتماً در شهر یا یک بازار شلوغ گرفته شده باشد. عکس می‌تواند از هر جایی باشد، و هر چیزی را به نمایش بگذارد به شرطی که دستکاری نشده باشد. عکس حتی می‌تواند یک کباب‌پز خانوادگی در وسط خیابان پنجم شهر نیویورک باشد.

اگر چه بسیاری عبارت عکاسی خیابانی را سنگین می‌دانند اما به نظر من جنبه‌ی بسیار راحتی نیز دارد که شاید کمتر به آن توجه شده است. خیابان مکانی عمومی و به راحتی قابل دسترس است. عکاسی خیابانی از هر نوع دیگر عکاسی قابل دسترس تر و عمومی تر است. هر کس می‌تواند آن را انجام دهد. نیازی نیست که یک دوربین بسیار گران قیمت، استودیو بزرگ، تجهیزات نورپردازی حرفه‌ای و مدل‌های زیبا داشته باشید. همه‌ی ما با یک محتوا در آن روبرو هستیم و این هنر ماست که تصمیم بگیریم چه طور نمایی از آن را ضبط کنیم و به خانه ببریم. همچنین، کیفیت فنی اگرچه که در مورد هر نوع عکاسی دارای اهمیت است، اما در عکاسی خیابانی به گونه‌ای متفاوت مطرح است. عکس منظره یا طبیعت باید واضح باشد، و غالباً باید قابل چاپ در ابعاد بزرگ و با جزئیات فنی بالا باشد. در این انواع از عکاسی شما می‌توانید مکان ایده‌آل را انتخاب کنید، به قاب بندی ایده‌آل برسید و عالی‌ترین تجهیزات و تنظیمات را داشته باشید و حتی برای داشتن نور ایده‌آل مجدداً به محل برگردید.

در عکاسی خیابانی، کاملاً برعکس، ممکن است دقیقاً وقتی در حال رفتن برای خرید قهوه هستید، بهترین منظره‌ی عکاسی جلوی شما ظاهر شود. در این نوع عکاسی، فی‌البداهه بودن وجه تمایز است. به همین دلیل است که تصاویر دارای نویز، قاب بندی کمی ناموزون، همانند کارهای وینوگراند و فوکوس نامناسب باعث بی‌ارزش شدن عکس خیابانی نمی‌شود. اگرچه که این موضوع مهم است و ما باید مهارت تکنیکی را هم در نظر بگیریم ما بعضی وقت‌ها، زنده بودن صحنه را بیشتر می‌کند. گاهی این نقص‌های تصویری باعث بهبود تصویر می‌شود.

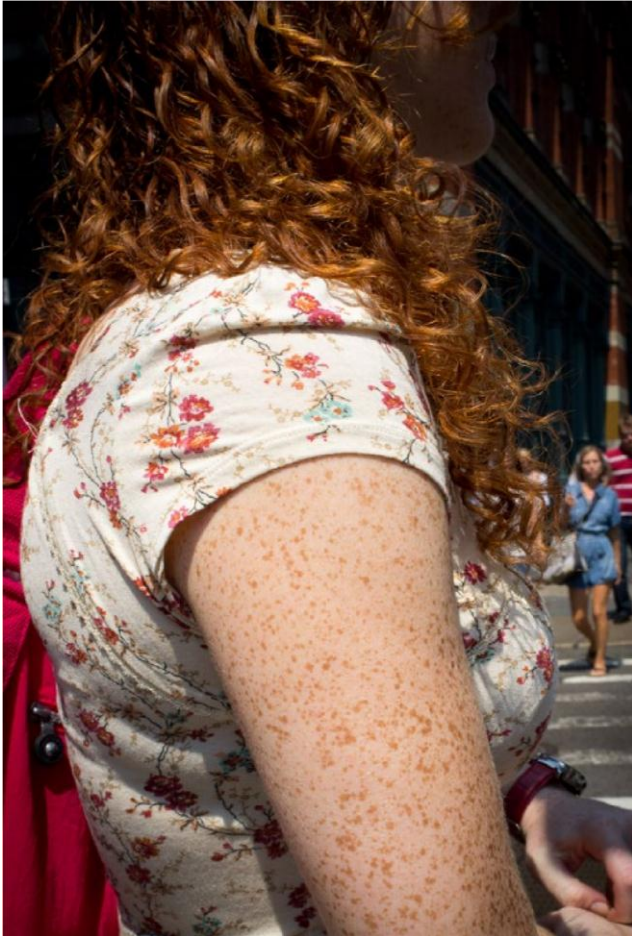
اما این تصمیم‌گیری‌های بداهه مواردی نیستند که قابل تدریس باشند. خیلی از آن‌ها ذاتی و تجربی هستند. به همین دلیل است که شما نمی‌توانید، دوره‌ای در مورد چگونگی کسب مهارت در یافتن سبک خاص عکاسی‌تان بگذرانید. شما همانند سایر عکاسان هستید. تنها موردی که بین شما و آن‌ها تفاوت ایجاد می‌کند، زمانی است که برای رسیدن به هدف‌تان در بیرون می‌گذرانید، برای آن لحظه‌ی خاص صبر می‌کنید و توانایی خود را برای تمیز دادن و دریافت آن‌ها بالا می‌برید.

۲

اخلاقیات

و غلبه بر ترس

بهتر است رو راست باشیم، عکاسی خیابانی نوعی عکاسی سرزده است که ممکن است ناخوشایند باشد، و گاهی افراد جلوی دوربین، از این موضوع بدشان می‌آید. عکاسی از مردم معمولاً به این شکل است که شما از قبل اجازه‌ای از آن‌ها کسب نکرده‌اید.

این مسأله‌ای است که در عکاسی خیابانی باید با آن کنار بیایید، در هر عکسی که می‌اندازید، حتی اگر زیبا و جذاب باشد، به هر حال این احتمال وجود دارد که فرد جلوی دوربین از دیدن عکس خوشش نیاید، شاید برخی آن را دوست داشته باشند اما همواره افرادی هستند که این مورد را دوست ندارند.

این دشواری اخلاقی این کار است، اکثر ما این عکاسی را انجام می‌دهیم چرا که مردم را دوست داریم و ثبت فرهنگ و اتفاقات اجتماعی را دارای ارزش می‌دانیم. دوربین تنها ابزاری

است برای یادآوری لحظاتی که دیده‌ایم و از آن‌ها لذت برده‌ایم. عکس دارای دو گونه ارزش است، ارزش جاری و ارزش تاریخی. وقتی شما به عکس‌هایی از دهه‌های بیست، پنجاه، هفتاد میلادی و یا حتی ۱۵ سال گذشته نگاه می‌کنید، جذاب‌ترین عکس‌ها کدام هستند؟ معمولاً آن‌هایی که در مورد مردم و فرهنگ مردم بوده‌اند. این عکس‌ها جذاب هستند چرا که ارزش‌های فرهنگی زیادی را در خود دارند.

فائق آمدن بر ترس یکی از دشوارترین موانع جلوی راه تازه کاران است و این سرگردانی اخلاقی کار را دشوارتر می‌سازد. باید در ذهن داشت که فرار گرفتن در قاب تصویر، لزوماً بد نیست.

به نخستین باری فکر کنید که یک کم‌دین جمعیت را حسابی می‌خنداند، و این‌که آن لحظه چه قدر مهم است، بعد از آن دیگر افراد نگرانی از ثبت عکس آن‌ها ندارند. مشابه آن وقتی است که از فردی عکس می‌گیرید، لحظه‌ای که با او وارد مکالمه می‌شوید مهم است. به خاطر داشته باشید که کمتر این مکالمه پیش می‌آید اما در شرایطی که فردی از شما پرسید چه کار دارید می‌کنید، راحت و دارای اعتماد به نفس باشید.

من به آن‌ها می‌گویم که من یک عکاس هستم و در حال انجام پروژه‌ی عکاسی برای ثبت فرهنگ نیویورک هستم، و به نظرم آمده که آن‌ها جذاب (و تحسین برانگیز) هستند. اگر بیشتر سوال بپرسند، من هم بیشتر توضیح می‌دهم و می‌گویم که قصد نداشتم آن‌ها احساس ناراحتی کنند، و اگر بخواهند می‌توانم عکسشان را حذف کنم. تا به حال تنها دوبار عکسی را حذف کرده‌ام که در آن دوبار، افراد بسیار محترمانه این را از من خواستند. دو استثنای کاملاً خوب.

شما نیازی به حذف عکس ندارید و این یک تصمیم شخصی است؛ من این نوع عکاسی را انجام می‌دهم چرا که مردم را دوست دارم و اگر واقعاً آن‌ها احساس ناخوشایندی داشته‌اند، ترجیح داده‌ام عکس را حذف کنم؛ برای کمک به آن‌ها و وجدان خوب و راحت‌تر خودم.

اگر کسی جلوی شما را گرفت و محکومتان کرد، حالت دفاع نگیرید. حتی اگر در شرایط کاملاً قانونی هستید نیازی ندارید که وارد یک بحث و دعوا بشوید. به هیچ وجه دعوا نکنید و فراموش نکنید که همیشه لبخند بر لب داشته باشید.

مخفی کردن دوربین می‌تواند خوب باشد، چرا که اگر هر فردی متوجه عکس‌برداری شما شود، کار به شدت زمان‌بر، طولانی و دشوار خواهد بود. اما این را نیز به خاطر داشته باشید که هرچه با مخفی کاری بیشتری عمل کنید، بیشتر مشکوک به نظر می‌رسید. گاهی عکاسی در آشکارا و مستقیم شیوهی مطمئن و بهتری است. هرچه آشکارتر کارتان را انجام دهید افراد کمتری گمان می‌دهند که شما در حال انجام عمل اشتباهی هستید، "اگر کار اشتباه می‌کرد پس چرا این قدر واضح؟"

و در آخر اینکه از یک مکان شلوغ مثل بازار یا فروشگاه آغاز کنید. اگر در حال یادگیری هستید به مکان‌های شلوغ‌تر بروید و بنابراین کمتر در چشم خواهید بود. این شیوه‌ای مناسب برای پرسش و پیشرفت است، بعد از آن می‌توانید به مکان‌های دیگری بروید.

۳

قانون

و

عکاسی خیابانی

هشدار: در مورد قوانین و عکاسی خیابانی، بر اساس قوانین محلی خودتان تحقیق کنید، من در این زمینه صاحب نظر نیستم. من، وب سایت **dps** _ و مترجم_ در مورد این گفته ها مسئول نیستم. این ها تنها تجربه های من بر اساس تحقیقاتم است. شما پشتکار خود را در مورد جستجو و پرسش در مورد قوانین محل زندگی تان و یا مکان هایی که به آن جا سفر می کنید داشته باشید.

هر کشوری قوانین خاص خودش را دارد و عکاسی خیابانی بدون اجازه در برخی مکان ها آزاد است. برخی اصلاً عکاسی خیابانی را مجاز نمی دانند و گاهی در برخی مکان ها عکاسان به این قوانین عمل نکرده اند. در برخی کشورها عکاسی خیابانی و عکاسی تصادفی مجاز است به شرط آن که چهره ی افراد قابل تشخیص نباشد. در آمریکا و انگلستان، هیچ قانونی در مورد حریم شخصی در مکان های عمومی نیست. این بدان معناست که شما می تواند به طور قانونی در همه ی مکان های عمومی عکاسی کنید. اما در مکان های خصوصی این اجازه سلب می شود، اگرچه که گاهی بسیاری عکاسان خیابانی این مسأله را ناپیده گرفته اند و تفاوتی قائل نشده اند.

توجه: تعریف «مکان عمومی» ممکن است از کشوری به کشور دیگر تفاوت داشته باشد اما معمولاً منظور مکان هایی است مثل: پارک، پیاده رو، خیابان، فضای مشترک و بیرونی ساختمان های اداری و سایر مکان های مشابه. اکثر فضاهای داخلی خصوصی محسوب می شوند مانند: مغازه، کلیسا، مدرسه، ساختمان اداری

شما می توانید از عکس های ثبت شده در مکان های عمومی برای مقاصد هنری استفاده کنید بدون آن که اجازه ی مخصوص مدل داشته باشید. این به این معنی است که شما می توانید چاپ آن ها را به فروش برسانید، از آن برای تصاویر کتاب یا کارت استفاده کنید. اما به هر حال شما نمی توانید از عکس ها برای مقاصد تجاری و یا تبلیغاتی بدون اجازه ی مدل از افرادی که در عکس ها هستند استفاده کنید. نمی توانید از عکس ها برای تبلیغ یک محصول استفاده کنید و نمی توانید از آن برای تلقین مطلبی در مود فردی که در عکس است و صحت ندارد استفاده کنید.

گذشته از قوانین، عاقلانه تر آن است که قبل از سفر به یک مکان در مورد آن جا تحقیق کنید، و به این شکل متوجه خواهید شد که انجام عکاسی خیابانی در آن جا چه طور است. در برخی مکان ها، انجام این نوع عکاسی بسیار ساده تر است، در حالی که در برخی جاها، افراد بیشتر مقاومت نشان می دهند. یکی از دلایلی که نیویورک مکان خوبی برای عکاسی خیابانی است آن است که مردم به دیدن دوربین عادت کرده اند.

همچنین شما نیز خودتان باید مناسب بودن یا نبودن عکاسی را ارزیابی کنید. معمولاً عکاسی از لحظه ای که فردی در آن خیلی عصبانی به نظر می‌رسد یا از فردی که عقب ماندگی ذهنی دارد، می‌تواند لزوماً دارای ارزش نباشد بنابراین کلاهتان را قاضی کنید، و اگر گفت نه، دنبال موضوع بعدی بگردید. همیشه فرصت های زیادی منتظر شما هستند.

۴

چند ترفند مهم

شروع کار

در مورد مفاهیم تکنیکی عکاسی خیابانی کمی بعدتر صحبت خواهیم کرد، اما من در اینجا می‌خواهم شما را با چند مورد از مهم‌ترین ترفندهایی که بهتر است وقتی پا به خیابان می‌گذارید آن‌ها را در نظر داشته باشید آشنا کنم. این‌ها مواردی هستند که به نظرم بیش‌تر از بقیه به کار شما می‌آیند.

بهترین نکته ای که می‌توانم در اختیار شما بگذارم این است که، **یک مکان خوب پیدا کنید و در آن جا منتظر بمانید**، اگر فقط در حالی که در حال راه رفتن هستید عکاسی کنید، به مکان‌های زیاد و جذابی خواهید رفت اما تنها زمان بسیار اندکی برای ضبط عکس از آن جا در اختیار خودتان گذاشته‌اید. **موقعیت مناسب را پیدا کنید و سپس در آن جا برای رخ دادن زمان مناسب صبر کنید**. با قرار گرفتن در یک مکان، شما توجه تان را متمرکز مشاهده کرده و تنظیمات دوربین را سریع‌تر انجام می‌دهید. در نهایت این، افراد هستند که واردی فضای شما می‌شوند و نه اینکه شما وارد فضای افراد شوید. این مورد تفاوت بزرگی را در خلق تصاویر خوب ایجاد می‌کند، چرا که هر دو طرف راحتی بیشتری دارند.

ترفند بسیار ساده‌ی بعد مربوط به عکس گرفتن با دوربین است، موردی که بسیاری از عکاسان به طور غریزی انجام می‌دهند. معمولاً یک عکس امتحانی می‌گیرید و قبل از عکس بعدی، بلافاصله دوربین را کمی از چشم دور می‌کنید. اما این اشاره‌ای ناخودآگاه است که به مردم می‌فهماند شما از آن‌ها عکس گرفتید. به جای آن، **بعد از آن که عکس گرفتید دوربین را ثابت نگه دارید تا سوژه صحنه را ترک کند**. این باعث می‌شود افراد تصور کنند شما تنها مشغول عکاسی از پس زمینه بوده‌اید و آن‌ها تنها در مسیرشان از جلوی دوربین عبور کرده‌اند، یا ممکن است کمی گیج شده و در نهایت دور شوند.

به عنوان مورد بعدی، عکاسی روزانه در اطراف محل زندگی خود را در نظر بگیرید. این تصور که عکاسی را تنها می‌توان در مکانی بسیار جذاب انجام داد یا تنها باید به نیویورک سفر کرد، تصویری اشتباه است. این تصور درست نیست، بهترین عکاسان می‌توانند در هر جایی عکس خوب بگیرند، نیازی نیست که حتماً در مکانی شلوغ باشید تا عکس‌های جذاب بگیرید. در واقع، این حتی یک مزیت است چرا که در یک رقابت قرار نمی‌گیرید. حتی من می‌خواهم شما یک قدم جلوتر رفته و تمرینی را انجام دهید. غیر جذاب‌ترین مکان را برای عکاسی انتخاب کرده و به آن‌جا بروید و خود را مجبور کنید تا راهی برای ثبت عکسی خوب در آن جا پیدا کنید.

تجهيزات

شما می‌توانید با هر دوربینی عکاسی خیابانی را به خوبی انجام دهید. می‌توانید از یک SLR استفاده کنید و یا از [لنزهای با زوم بالا](#)، حتی با یک دوربین گوشی همراه نیز می‌توانید به خوبی این کار را انجام دهید.

البته [تجهیزات مختلف](#) مزایای مختلفی دارد. مطمئناً لنز زوم برای شما امکان کار در فاصله‌های مختلفی را فراهم می‌آورد، اما به همان نسبت سنگین‌تر است، سبک‌تر جلب توجه کرده و حملش دشوارتر است. یک [لنز ساده](#)، تنوع در فاصله از سوژه را در عکس‌های شما کم می‌کند اما سبک‌تر، آزادتر و راحت‌تر است.

سبک سفر کردن، انعطاف بیشتری به همراه دارد. دوربین‌های میکرو چهارسوم بدون آینه، و یا حتی دوربین‌های گوشی همراه، باعث می‌شود بتوانید در مکان‌هایی که دوربین‌های بزرگ جلب توجه می‌کند، راحت‌تر عکاسی کنید. آن‌ها سبک‌تر هستند و بنابراین عکاسی با آن‌ها لذت بخش‌تر است، چرا که به شما امکان عکاسی در شرایطی را می‌دهد که معمولاً در آن دوربین SLR به همراه نمی‌برید.

لنزهای ساده، اگرچه که عمق میدان شما را محدود می‌کند اما مزایای بزرگی به همراه دارد. شما شروع به ادراک دنیا در همان فاصله کانونی می‌کنید، و درحالی که این محدودیت مانع شما در ضبط برخی عکس‌ها می‌شود، اما شما عکس‌های بهتری در همان فاصله کانونی می‌اندازید. به همین دلیل شما به مهارت و سرعت‌گیری بیشتری در کار با دوربین‌تان دست می‌یابید.

تنظیمات دوربین

بسیاری از عکاسان از شیوه‌های متفاوتی در عکاسی خیابانی استفاده می‌کنند. نمی‌توان شیوه‌ای را به عنوان شیوه‌ی درست برشمرد اما به هر حال نکاتی وجود دارد که باید در نظر داشت. همچنین، اگر مدت‌های طولانی به یک شیوه عکاسی کرده‌اید، من پیشنهاد می‌کنم در مورد امتحان کردن شیوه‌ای جدید در عکاسی مجدداً فکر کنید و کمی از حاشیه‌ی امنیت خود بیرون بروید. ایجاد گاه به گاه تغییر در کارها می‌تواند پرفایده باشد.

برخی از عکاسان دوست دارند که از بوکه (زمینه‌ی مات) در عکس‌هایشان زیاد استفاده کنند. این شیوه‌ای زیبا در عکاسی است اما توجه کنید که اگر سبک عکاسی شما مربوط به حرکت سریع باشد و عکاسی را در دیافراگم ۲.۸ انجام دهید، فوکوس را از دست می‌دهید و احتمالاً عکس خراب خواهد شد. عکاسی از چند موضوع در فاصله‌های مختلف با دیافراگم باز، دشوارتر است. همچنین با مات کردن پس زمینه، شما بخشی از پس‌زمینه و متن داستان را حذف می‌کنید، موردی که شاید برای بیان یا داستان‌گویی لازم بوده است.

بنابراین دلایل، من بیشتر مواقع سعی می‌کنم از بیشترین عمق میدان ممکن استفاده کنم. موقعیت‌های زیادی پیش می‌آید که شما ناگهان با یک سوژه‌ی عکاسی خیابانی مواجه می‌شوید و این شیوه باعث می‌شود کمتر با شکست مواجه شوید.

توجه ویژه به سرعت شاتر مهم است، حتی خیلی بیشتر از توجه به ژانر عکاسی در شرایطی که سوژه ثابت است. شما احتیاج به سرعت شاتر بالا دارید تا حرکت افراد را واضح ثبت کنید. من سرعت ۱/۲۵۰ را در سایه و ۱/۴۰۰ یا ۱/۵۰۰ را در نور مستقیم ترجیح می‌دهم. در شرایط تاریک‌تر از ۱/۱۶۰ و گاهی ۱/۱۲۵ استفاده می‌کنم.

حال تصور کنید سعی در فشرده سازی عمق میدان دوربین خود تا حداکثر ممکن هستید. روش بهینه‌ی تنظیمات دوربین برای رسیدن به آن چیست؟ اولین کاری که باید انجام داد تنظیم ISO است. از اینکه عدد ISO خود را بالا ببرید واهمه نداشته باشید. بافت دانه دانه (یا نویز _ اگر این واژه را بیشتر ترجیح می‌دهید) در اینجا مطلوب است. دوربین خود را آزمایش کنید و ببینید در حالت ISO بالا چه تصویری می‌دهد، این کار را نه فقط با مانیتور بلکه با چاپ در سایزهای مختلف انجام دهید. با دوربین‌های جدید، می‌توانید به راحتی به ISO ۱۶۰۰، ۳۲۰۰ یا حتی ۶۴۰۰ تغییر دهید.

هنگام کار با دوربین دیجیتالی از طیف پیشرفته‌تر (مثل Fuji X100)، من معمولاً دوربین را روی ISO ۴۰۰ برای شرایط نور خورشید، ۸۰۰ برای سایه‌های ملایم، ۱۶۰۰ برای سایه‌های قوی، ۳۲۰۰ برای گرگ و میش و ۶۴۰۰ برای شب و مشابه آن تنظیم می‌کنم.

به این دلیل از ISO بالا استفاده می‌کنیم که این اجازه را به ما می‌دهد از سرعت شاتر بیشتری برای ثبت حرکت استفاده کنیم و همزمان دیافراگم بسته‌تری (با عدد بالاتر مثل $f/11$ یا $f/8$) داشته باشیم، و بنابراین بیشترین عمق میدان ممکن را خواهیم داشت.

و در نهایت من دوربین ام را در حالت اولویت شاتر¹ قرار می‌دهم. می‌توانید از حالت دستی هم استفاده کنید اما من اولویت سرعت شاتر را ترجیح می‌دهم زیرا گاهی در زیر نور آفتاب عکاسی می‌کنم و بلافاصله بعد از آن عکسی دور از نور آفتاب می‌اندازم، و این تغییرات کاملاً متفاوتی را در تنظیمات می‌طلبد. من ترجیح می‌دهم هر بار که دوربینم را می‌چرخانم مجبور به تغییر تنظیمات نباشم. در شرایط نوری ثابت مثل فضای داخلی ساختمان و یا در شب از حالت دستی استفاده می‌کنم و در شرایطی که احتیاج به عمق میدان خیلی کم دارم، از حالت اولویت دیافراگم در عددی پایین (مثل $f/2.8$) و با ISO پایین تر استفاده می‌کنم.

¹در برخی دوربین ها با TV نشان داده شده است. و حالت دستی با M نشان گذاری شده است و اولویت دیافراگم با AV- مترجم

۷

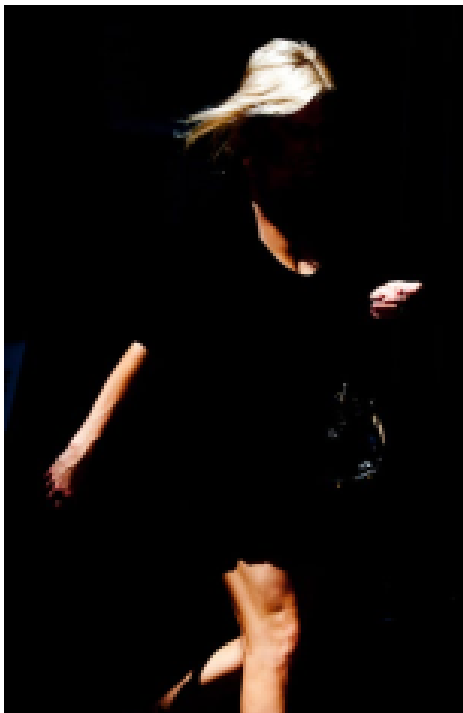
ترکیب بندی

۹

نور

ترکیب بندی در مورد عکاسی خیابانی مانند سایر انواع عکاسی است اما مواردی است که باید در نظر داشته باشید. [ترکیب بندی عکاسی خیابانی را همان طور انجام دهید](#) که در مورد عکاسی منظره قاب خود را می‌بندید. صحنه و تمام عناصر درون آن را در کنار هم ارزیابی کنید. به جای یک درخت اینجا و یک کوه آنجا، یک شیر آتش نشانی این جا و یک نردبان آنجا قرار دهید. همه‌ی عناصر به اندازه‌ی عکاسی سنتی از مناظر اهمیت دارند، مهم نیست که چه شرایطی است اما بهترین عکاسان همیشه راهی برای گردهم آوردن همه چیز به بهترین شکل پیدا می‌کنند.

گاهی موضوع به تنهایی دارای اهمیت است و شما می‌خواهید آن را در قاب خود قرار دهید یا پس زمینه را مات کنید و همه چیز دیگر را فراموش کنید. ولی این تنها مربوط به پاره‌ای از اوقات است. بسیاری از عکاسان صد در صد مواقع اینگونه عکس می‌گیرند خصوصاً کسانی که تازه کار را آغاز کرده‌اند اما این مورد اشتباه است. سعی کنید فراتر از موضوع اصلی را ببینید، اینکه آیا موضوع در تقابل با سایر عناصر، صحنه را پیچیده‌تر می‌سازد. آیا می‌توانید ارتباطی بین عناصر برقرار کنید تا معنای جدیدی به عکس خود اضافه کنید؟ حتی در مواقعی که تصمیم می‌گیرید اطراف موضوع را مهم نشان ندهید، باید نسبت به آن آگاه باشید. من ترجیح می‌دهم به عمد تصمیم به کنار گذاشتن عناصری همچون پس زمینه بگیرم تا اینکه کاملاً نسبت به آن‌ها بی‌توجه باشم.

شما همیشه می‌خواهید که حواستان به منابع نور باشد. این که این نور چه طور به موضوع شما می‌تابد، موقعیت آن نسبت به موضوع چگونه است؟ چه طور به پس زمینه می‌تابد؟ نور چه رنگی دارد و آیا منابع نور چندگانه اند؟ در عکاسی مواردی هست که تمایل به توجه به آن‌ها وجود دارد اما درک این نکته مهم است که در عکاسی خیابانی هیچ فرصتی برای نورپردازی بهتر وجود ندارد. نور شدید ظهر به همان زیبایی نور ملایم یا سحر یا حتی گرگ و میش است. از آن جا که شما در تنوعی از محیط اطراف قرار گرفته اید، توانایی مشاهده کردن، و انعطاف شما در رسیدن به بهترین نور در هر شرایطی اهمیت دارد. زیبایی عکاسی خیابانی به آن است که به خودتان یاد بدهید که چه طور خیلی سریع با نور کار کنید.

برخی از عکاسان به همراه خود یک فلاش قابل حمل دارند تا از آن برای روشن ساختن موضوع استفاده کنند و آن را از پس زمینه تفکیک کنند. این می‌تواند خیلی جذاب باشد اما این نکته را در ذهن داشته باشید که فلاش زدن به چهره‌ی یک غریبه بسیار جلب توجه می‌کند. همچنین اگر فلاش خیلی قوی باشد، می‌تواند حس مستند و واقعی بودن را از عکس بگیرد، حسی که بسیاری از عکاسان به دنبال آن هستند بنابراین انتخاب استفاده از فلاش بر عهده‌ی خود شماست. اگر به دنبال یک ظاهر فراواقع‌گرایانه (سورئال) هستید، در آن صورت فلاش وسیله‌ی بسیار مناسبی است.

ترفندهای

تخصصی

حالات و بیان چهره

در عکاسی از افراد، تنها ثبت این‌که آن‌ها در حال قدم زدن هستند و یا در گوشه‌ای ایستاده‌اند کافی نیست برای ارتقاء کیفیت عکس‌هایتان باید بتوانید بیانی قوی در چهره و بدن افراد ثبت کنید.

به عنوان انسان، ما احساسات همدیگر را از طریق حالات چهره درک می‌کنیم. وقتی عکاسی می‌کنید اولین موردی که باید به آن توجه کنید، چشمان و حالات افراد است. همچنین، به اشارات ظریف در حالت بدن افراد دقت کنید. بنابراین همیشه نگاهی به چگونگی بیان افراد از خویشتن با کمک بدن، دست‌ها و پاها داشته باشید.

کمال گرا نبودن

زیبایی عکاسی خیابانی معمولاً در نقص‌های در آن است. لازم نیست سعی کنید تا عکسی از هر حیث کامل ثبت کنید. بافت دانه ای قوی (یا همان نویز دیجیتال)، تصویری که کمی کشیده شده است، وسیله‌ای که جلوی دید قرار گرفته، نور دار ای کاستی، همه مثال‌هایی هستند از آن‌چه که حسی واقعی به عکس می‌بخشند. در حالی که هر یک از این موارد می‌تواند در مورد سایر انواع عکاسی، باعث خراب شدن آن شود، اما در مورد عکاسی خیابانی آن را ثبتی طبیعی‌تر از یک لحظه می‌کند. بنابراین در حالی که به سمت کسب تجربه و مهارت قدم برمی‌دارید در نظر داشته باشید که کمال گرا نبودن، مفید و یا حتی لازم است.

میزان کردن ناحیه وضوح

یادگیری فوکوس یا میزان کردن ناحیه ی وضوح آسان است، کسب مهارت در آن دشوار است و توضیح آن در نوشتار واقعاً دشوار است (خیلی آسان‌تر است که به یک نفر نشان دهید چه طور آن را انجام دهد تا بنویسید). در توضیحی مقدماتی، میزان کردن ناحیه‌ی وضوح، فن غیرفعال کردن فوکوس اتوماتیک، و استفاده از فوکوس دستی است. اگر به خوبی انجام داده شود، ثبت تصاویری واضح‌تر در موقعیت‌های مختلف را به همراه خواهد داشت.

هدف، انجام فوکوس دوربین در فواصل معین پیش از شروع کار است. من معمولاً بین ۸ تا ۱۰ قدم را انتخاب می‌کنم، فاصله‌ای که غالباً با آن از سوژه عکاسی می‌کنم. در ادامه وقتی سوژه وارد فاصله‌ی وضوح شما شد، شاتر را با بدون هیچ معطلی در انجام فوکوس بزنید. کسری از ثانیه که در زمان شما صرفه جویی می‌کند و آزادی عملی که به همراه دارد، کار شما را خیلی جلو می‌اندازد.

من معمولاً ناحیه‌ی وضوح را بین ۳۵ میلی متر و بزرگ تر از آن در نظر می‌گیرم، حتی گاهی در روزهای روشن آن را تا ۵۰ میلی متر بالا می‌برم. دلیلش این است که هرچه بیشتر زوم کنید، باید برای دستیابی به عکسی شفاف در انتخاب فوکوس دقیق‌تر باشید. رسیدن به ناحیه‌ی وضوح بالاتر از ۵۰ میلی متر دشوار است.

میزان کردن ناحیه وضوح در ابتدا کاری آسان است. اگر فاصله را به درستی تنظیم نکنید، به راحتی فوکوس را از دست می‌دهید. یک روز آفتابی برای شروع بهتر است چرا که با فاصله کانونی ۳۵ و یا بیشتر، و با دیافراگم $f/11$ تا $f/16$ به عمق میدان وسیعی دست می‌یابید. بنابراین اگر کمی فوکوس را از دست دادید، سوژه‌های مهم همچنان واضح خواهند بود.

شما می‌توانید و بهتر است که میزان کردن وضوح در شرایط تاریک و با دیافراگم باز تا $f/2$ را بیاموزید. البته که دشوار است و زمان خواهد برد اما به هر حال ممکن است و تنها تمرین می‌خواهد. در هنگام تنظیم فوکوس در دیافراگم‌های کم عمق، شما حتی می‌توانید بیاموزید که حلقه‌ی فوکوس را بدون نگاه کردن بچرخانید، بنابراین اگر فوکوس بر روی ۱۰ قدمی تنظیم شده و شما در فاصله‌ی ۵ قدمی هستید، شما می‌تواند فوکوس را کاملاً بدون فکر و زحمت تغییر دهید بدون اینکه حتی به آن نگاه کنید (این همان شیوه‌ای است که عکاسان ورزشی قبل از اختراع فوکوس خودکار، عکاسی می‌کردند). این اوج مهارت میزان کردن فوکوس است و نیاز به تمرین بسیاری دارد اما در نهایت قابل آموختن است.

معنا و مفهوم

در عکاسی خیابانی

در مجموع دشوارترین گام آن است که ببینید در واقع می‌خواهید چه چیزی را ثبت کرده و ایجاد کنید. می‌خواهید عکس‌ها از چه چیزی باشند و چه طور به نظر آیند؟

اگر شما به عکس‌های هر کدام از بزرگان عکاسی خیابانی که این کار را برای مدت طولانی انجام داده‌اند نگاه کنید، هماهنگی‌های بسیاری در آن‌ها پیدا می‌کنید. شاید این هماهنگی‌ها در طول همه‌ی عمر آن‌ها بوده و یا شاید گاهی در طول بدنه‌ی کاری آن‌ها تغییراتی داشته اما در هر حال همیشه وجود داشته، و بررسی آن‌ها به شما در پیدا کردن امضای شخصی خودتان کمک می‌کند.

هر چه بیشتر عکاسی کنید، بیشتر به سمت آن هدایت می‌شوید. شما شروع به مشاهده‌ی عکس‌هایی می‌کنید که نسبت به آن‌ها جذب می‌شوید، و هنگام عکاسی به دنبال آن‌ها خواهید رفت. درباره‌ی آنچه که با عکاسی نمایش می‌دهید بیاندیشید. گاهی، بالافاصله به ایده‌های بزرگی می‌رسید، اما طبیعتاً بیشتر مواقع، زمان زیادی برای خلق و رشد این ایده‌ها به نیاز است.

همچنین برای بسیار از عکاسان، توالی دارای اهمیت است. اگرچه که یکی از جنبه‌های لازم در عکاسی خیابانی نیست، اما شیوه‌ای برای کنار هم قراردعی عکس‌های نامرتب و ساخت روایتی بزرگ‌تر است. این همان دلیلی است که از نظر من، کتاب را بهترین مکان برای نمایش عکس خیابانی می‌کند، یک عکس وقتی دارای اهمیت و معنای بیشتری می‌شود که توسط عکس‌های دیگر احاطه شود. در انتخاب شیوه‌ی نمایش عکس‌ها قدرت زیادی نهفته است.

۱۰

ویرایش

ویرایش عکس خودش نیمی از چالش عکاسی خیابانی است. وقتی مشغول عکاسی در بیرون هستید بهترین کار غرق شدن در زمان و بداهه کار کردن است، اما ویرایش، مربوط به زمانی است که شما درباره‌ی عکس تان در دیدی بازتر فکر می‌کنید. این جاست که شما می‌توانید به کنکاش در موضوعات و افکاری که در عکس‌های شما جلوه‌گر می‌شوند بپردازید. همان زمانی است که می‌توانید با ترکیب عکس‌های مشابه به داستان بزرگ‌تر برسید. همان جاست که شما سبک خود در ظاهر و در مفاهیم را تعیین می‌کنید. به همین دلیل زمانی که شما دست به ویرایش می‌زنید می‌تواند به کاری که در هنگام ثبت لحظات انجام داده‌اید کمک کرده و شما را عکاس بهتری سازد.

برای مرتب کردن کارها و برای قرار دادن عکس‌های مشابه در کنار یکدیگر، استفاده از [بخش دسته بندی و امتیازدهی لایت روم](#) را در نظر داشته باشید. بر اساس هماهنگی‌های موجود بین عکس‌هایتان، گروه‌هایی از عکس‌ها را که کاملاً از هم متفاوت هستند را جدا کرده و دسته بندی‌ای برای آن‌ها ایجاد کنید. به طور مداوم بر روی حذف، اضافه و بهبود عکس‌ها و هم چنین تغییر رتبه‌بندی آن‌ها کار کنید.

هنگام ویرایش عکس‌ها توجه به این نکته بسیار مهم است که واقع‌گرایی بحثی حیاتی در این گونه از عکاسی است. بله برخی از عکاسان لحظات خاص و سورئال را تحسین می‌کنند اما این تنها وقتی انجام می‌شود که آن لحظه واقعاً رخ داده باشد. عکاسی خیابانی پیرو واقعیت است، و یک لحظه‌ی ساختگی، عکس خیابانی واقعی نیست. به طور مشابه، عکسی که بیش از حد ویرایش شده طوری که غیر واقعی به نظر برسد، روح عکاسی خیابانی را در عکس می‌کشد. لازم نیست همه‌ی جزئیات در سایه‌ها و روشنایی‌ها را نمایش دهید. از آن جا که باید تا حدی عملیات پس‌تولید روی کار انجام داد که ظاهر به شکل درست حفظ شود، هرگاه مرحله‌ای از ویرایش را انجام دادید، یک گام به عقب برگردید تا مطمئن شوید که به جای پختن، آن را نسوزانده باشید.

۱۱

مطالعه و بررسی آثار

استادان عکاسی

قدم نهایی، مطالعه‌ی آثار سایر عکاسان خیابانی است. گاهی باید از ابتدا آغاز کنید تا به الهام‌های مورد نظر دست یابید، و بتوانید به آن چه که در این ژانر قابل دستیابی است احاطه پیدا کنید. کارهای عکاسانی را در نظر بگیرید که در مکان‌های متفاوت همچون شهرهای بزرگ، حومه‌ی شهر و مناطق روستایی عکاسی کرده یا به قولی نورنگاری انجام می‌دهند. کتاب‌های پایه را تهیه کنید، یادگیری از کتاب‌ها بسیار مهم است. کتاب‌های مربوط به عکاسی خیابانی زیادی هستند که با قیمت مناسب قابل تهیه هستند البته کتاب‌های گران قیمت هم در کنار آن‌ها هستند. نسبت به آثار عکاسانی که در نگاه اول از کار آن‌ها خوشتان نمی‌آید، تأمل بیشتری داشته باشید. خیلی از افراد بلافاصله بعد از آن که در نگاه اول از کاری خوششان نیامد آن را نادیده می‌گیرند بدون آن که در آن عمیق شوند. مسأله‌ی مربوط به عکاسی خیابانی آن است که این عکس‌ها غالباً متفاوت و عجیب هستند و غیر ممکن است که تنها با نگاه کوتاه به چند عکس بتوان به معنا و بیانی که عکاس سعی در بیان آن دارد رسید. درباره‌ی تاریخ و مکان عکاس مطالعه کنید و تا جایی که می‌توانید عکس‌های او را مشاهده کنید و درباره‌ی اندیشه‌ی پشت آن‌ها فکر کنید. گاهی بعد از آن، خود شما تبدیل به یکی از تحسین‌کنندگان عکاس شده و ایده‌هایی را می‌یابید که در نگاه اول به ذهن شما خور نکرده

در اینجا فهرستی از عکاسان برای شروع کار مطالعه و بررسی آثار عکاسی آورده شده است. این فهرست، کامل نیست اما به عنوان جایی برای شروع کمک خوب است:

هنری کارتیه برسون Henri Cartier-Bresson

گری وینوگراند Garry Winogrand

رابرت فرانک Robert Frank

هلن لوییت Helen Levitt

لی فریدلندر Lee Friedlander

ویلیام اگلستون William Eggleston

واکر ایوانز Walker Evans

دایدو موریاما Daidō Moriyama

مارتین پارتین Martin Parr

الیوت ارویت Elliot Erwitt

جوئل میروویتز Joel Meyerowitz

ماری الین مارک Mary Ellen Mark

بروس دیویدسون Bruce Davidson

ساول لیتر Saul Leiter

ترنت پارک Trent Parke

الکس وب Alex Webb

ویویان مایر Vivian Maier

حالا از خانه بیرون بزنید و تا جایی که می‌توانید عکس بگیرید و از آن لذت ببرید.

راهنمای جامع عکاسی خیابانی

نوشته: جیمز ماهر

جیمز ماهر، عکاس حرفه ساکن نیویورک است، علاقه‌ی اصلی او به ثبت داستان‌ها و ویژگی‌های خاص شهر است. او نویسنده‌ی کتاب‌های "مبانی عکاسی خیابانی" و "تور عکاسی نیویورک" است. برای مشاهده‌ی آثار او و یا تماس با او از این [وب سایت](#) کمک بگیرید

ترجمه : حدیث ملکی

[وب سایت](#) - [اینستاگرام](#)

اگر از خواندن این کتاب لذت بردید آن را به دوستان خود معرفی کنید.

برای انتقال نظرات و یا پیشنهاد ترجمه و آموزش‌های بعدی

با [گراف ابریشم](#) تماس بگیرید.

بعد از مطالعه، می‌توانید از صفحه‌ی امور مالی برای پرداخت وجه کتاب الکترونیکی استفاده بفرمایید.

[ناشر فارسی](#)

ناشر زبان اصلی:

Darren Rowse www.digital-photography-school.com
facebook.com/digitalps/

© Copyright 2016

* نسخه‌ی زبان اصلی کتاب توسط ناشر در اختیار عموم قرار داده شده است.